

Italija 2004 - giro okrog škornja

Kot ponavadi, do zadnjega ne vem, kam se bomo odpravili na dopust. Končno se dan pred odhodom le odločijo. Italija. Gremo okoli škornja čim bližje obali. Nekakšna varianta, kot jo je opisal Štrumf v svojem potopisu (glej ITALIJA 03). Na brzino vse pripravimo in v petek po službi se odpravimo na pot. Potujemo skupaj s prijateljem iz vasi, vsak s svojim kamperjem. Za dobro družbo je torej preskrbljeno. Ker imava oba CB, se lahko marsikaj zmenimo tudi med vožnjo.

1.dan (16.07.2004)

Odhod od doma proti mejnemu prehodu Rateče. Seveda najprej napolnimo rezervoar z nafto pred Karavankami. V Trbižu zavijemo na avtocesto proti Udinam in med potjo ugotavljamo, da je nedavno neurje tudi v teh dolinah naredilo ogromno škode. S peskom bodo preskrbljeni še za dolgo časa. Avtocesto zapustimo za Benetkami (10,6 €) in se priklopimo na obalno cesto (E55). Do Ravenne je pot dokaj nezanimiva, če že zagledamo morje, je vse prej kot lepo, bolj kot nekakšno močvirje. Za naš okus popolnoma neprimerno, zato se ne ustavljamo. Tudi asfalt na tem odseku je ponekod obupen, tako da gremo naslednjič do Riminija po avtocesti. Med potjo se otroci po CB-ju zmenijo za obisk zabavišnega parka Mirabilandia. Ravno prav, dela se že noč in verjetno je pred parkom kakšno postajališče za avtodome. Park se nahaja nekaj kilometrov naprej od Ravenne tik ob magistralki (SS16) na desni strani, pred njim je res veliko urejeno parkirišče za avtodome (44 19 9464N, 12 16 1958E), (sveža voda, izpust odpadne vode). Od doma cca 450 km,. Zapeljemo skozi odprto rampo na že dokaj polno parkirišče, popijemo pivo in zaspimo.

2.dan

(17.07.2004)

Zjutraj ob 9h (ko jaz kot ponavadi že dve uri raziskujem okolico) pride kapo di postajališče, zapre rampo in začne hoditi od AD do AD in kasirati (5 € / dan). Rampa je odprta od 24-09h, takrat je prost vhod in izhod. Če ostanete dva dni, je cena parkirišča 8€, vstopnica za park lahko velja dva dni (ob koncu prvega dne jo je potrebno za naslednji dan potrditi na blagajni). Plačamo 5 € in se odpravimo v park na adrenalinske pustolovščine (21 € / osebo). Ta stari v glavnem iz sence gledamo, kako mladinci uživajo v raznoraznih vratolomijah, zame boljših kot v Gardalandu. Ker te stvari človeka utrudijo, se odločimo tukaj prespati še eno noč. Otroci so neuničljivi in gredo zvečer nazaj v park še na nočno varianto. Mi raje kaj malega v miru popijemo.

3.dan

(18.07.2004)

Preden pride kapo zapirat rampo, zapustimo postajališče (torej smo dvakrat spali za 5 €) in se mimo Riminija zapeljemo desno (S72) dobrih 20 km proti San Marinu (43 56 0520N, 12 26 7360E). Prijatelji so zadevo že videli, zato gredo oni raje na obalo. Mi parkiramo visoko pod obzidjem na parkirišču za avtodome (neke ure so bile podobne parkirnim, ampak smo jih ignorirali) in se po nekaj metrih pešačenja z dvigalom odpeljemo navzgor v gorsko mesto. Za resen ogled si rezervirajte ves dan, ne bo vam žal časa. V nešteti strmi uličicah so raznorazne trgovinice, lokali, za mene sicer sama krama, za ženske pa ... Ogledamo si Museo della Tortura (15 € za vse štiri), po naše muzej mučilnih naprav (tega ne smete zgrešiti !) se sprehodimo po ulicah, uživamo v razgledu po nižje ležečih okoliških gričih in zaselkih.

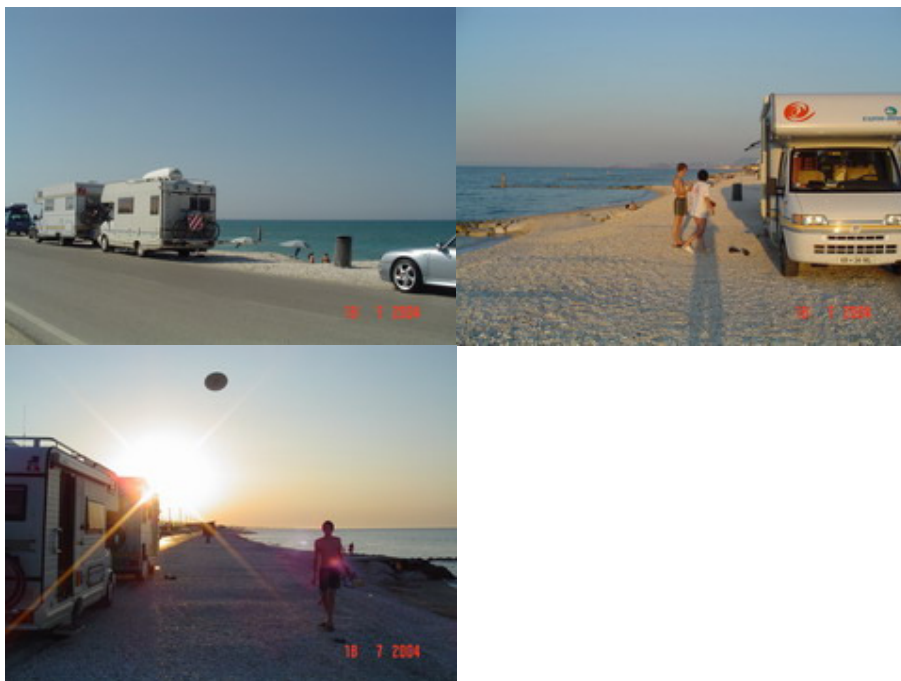

Ker nas prijatelji že čakajo, se po stranski cesti skozi podeželje iz San Marina proti obali odpravimo tudi mi. Po mnogih ovinkih in krožiščih po enem krožišču začutim prazno gumo. Takoj ustavim, postavimo trikotnik in veselo na delo. Savska TRENTA je res za en d.k. Eno leto stara ne zdrži dobrih 10000 km. Ko se jaz znojim z menjavo kolesa, se drugi (medtem smo priklicali na pomoč tudi prijatelje) zabavajo na moj račun. V tisti vročini mi oranžni telovnik še na misel ni prišel.

Predpotopna rezervna 'mišelinka' je namontirana in gremo dalje. Ker je nedelja, seveda vsi gommisti (vulkanizerji) doma počivajo. Torej nadaljujemo z rezervno gumo po obalni cesti, kjer je med obalo in cesto stalno speljana železnica. Za zgraditi najbolj enostavno, vendar izgleda zelo grdo. Vseeno dobrih 10 km pred Ancono pod železnico skozi podvoze najdemo pot do lepe peščene plaže in se v prvi vrsti namakamo v topli vodi Jadranskega morja do mraka.

Nadaljujemo navzdol do letovišča Lido di Fermo, kjer prespimo v prijetnem postajališču (43 13 58N , 13 46 41E) na travi ob mivkasti plaži (sveža voda, wc, tuš). Za orientacijo je podnevi primerna najvišja stolpnica v okolici, ki je tik za postajališčem.

4.dan

(19.07.2004)

Zjutraj nam po kopanju in plačilu postajališča (13 € v sezoni, sicer 10 €) prijazni lastnik zaželi lepo potovanje, in že smo spet na poti proti jugu. Poiščemo prvega vulkanizerja, ki nam za 20 € uničeno gumo zamenja z rabljeno. Za rezervo bo dobra, novo bomo kupili v domovini. Italijanski strokovnjak za gume nam predlaga reklamacijo, kajti po enem letu guma ne sme kar tako crkniti. OK. Na streho z njo. Ker smo se nekoliko naveličali semaforjev v priobalnih mestih, skozi katere smo potovali po polžje, smo se odločili za nadaljevanje po avtocesti (E55). Ugotovil sem, da se iz avtoceste odpirajo še boljši razgledi na obmorske kraje, kajti čudoviti oleandri ob cesti so ravno toliko visoki, da z avtodoma še lepo vidiš čeznje, avtocesta pa poteka večinoma nekoliko v notranjosti in zato že kakšnih 50-100m višje od morja.

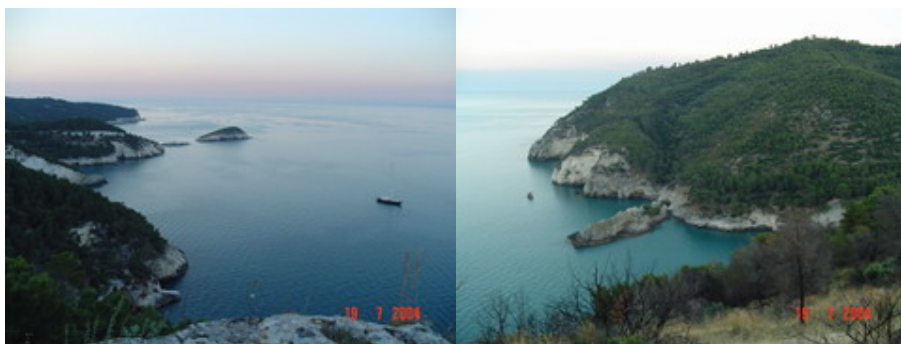
Pred izboklino pri mestu Lesina na zadnjem delu škornja spet zavijemo iz avtoceste (10,4€) na obmorsko cesto, tu se že pojavljajo posamezni svetilniki, obala je primerna za kopanje, temperature nas tudi vlečejo v morje, želodec pa na kosilo. Sadjarji ob cesti tudi nekaj zaslužijo na naš račun.

Vozimo se po zelo lepih krajih, skozi čudovita bela obalna mesta in nepregledne oljčne nasade.

Ker že dolgo nismo videli lepih skalnatih obal, se tukaj moramo malo ustaviti.

Prespimo na brezplačnem neasfaltiranem parkirnem prostoru pred manjšim pristaniščem Porto di Mattinata.

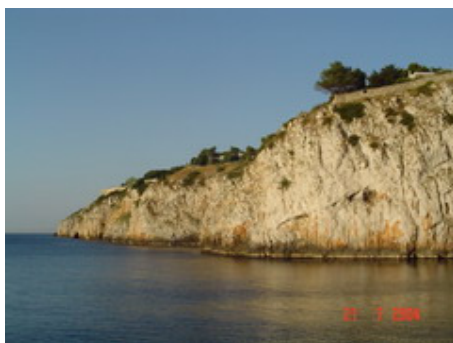
5.dan

(20.07.2004)

Zjutraj nas kapo z nežnim trkanjem na vrata opozori, da se parkirišče polni in naj počasi spraznimo zasedena mesta. Pošteno. Že gremo. Trenutek slabosti (izvoz je šel prehitro mimo??) pri Manfredonii nas spet pripelje na hitro cesto. Preko dvojne črte nočemo obračati (čeprav Italijani preko nje ponavadi s trobljenjem mirno prehitevajo), zato gremo pač od Foggie do Andrie po avtocesti (3,7 €), nato pa spet nazaj na obalo. Tukaj se v mestih prebijamo mimo vse povprek parkiranih vozil z milimetrsko natančnostjo. Kaj bi se zgodilo, če bi zmanjkalo milimetrov, raje ne pomislim. Vzratna vožnja po ozkih ulicah, napolnjenih s hupajočimi Italijani bi bila prava mora. Po uspešno opravljenem mestnem izpitu nadaljujemo mimo Bari-ja in Brindisi-ja nekoliko v notranjost dežele skozi Lecce (zelo lepo urejeno mesto) in spet po lepi cesti do morja.

Ustavimo se v Otrantu, da vidimo to čudo Otrantska vrata, ki jih poznamo še iz šolskih klopi. Nič posebnega, пристаниšče, morje, obala skalnata, kot kje na hrvaškem morju. Spet čas za pozno kosilo v prvi vrsti.

Ob obali se zapeljemo še nekaj 10 km proti jugu in brezplačno prespimo na parkirišču restavracije v mestecu

Castro blizu morja. Jasno, zvečer v restavraciji popijemo tudi nekaj pirčkov.

6.dan

(21.07.2004)

Zjutraj nas med palmami in kaktusi zbudi ogromen šlepar-cisterna, ki se veselo loti praznenja greznice zgoraj omenjene restavracije. Seveda smo hitro na poti naprej po lepi in z oleandri obdani obalni cesti, kjer kmalu zagledamo svetilnik na spodnji špici pete škornja.

Ustavimo se za zajtrk in plavalne vaje, voda je zelo čista in topla. Obala je kamnita, vendar kamni v vodi niso ostri, torej je dostop v vodo in iz nje brez težav.

Nadaljujemo po nekakšni travnati pokrajini in ko se nam prikaže lep dostop do dolge mivkaste plaže, jo seveda takoj zasedemo. No ja, en delček mi, enega pa seniorski fičo karavan .

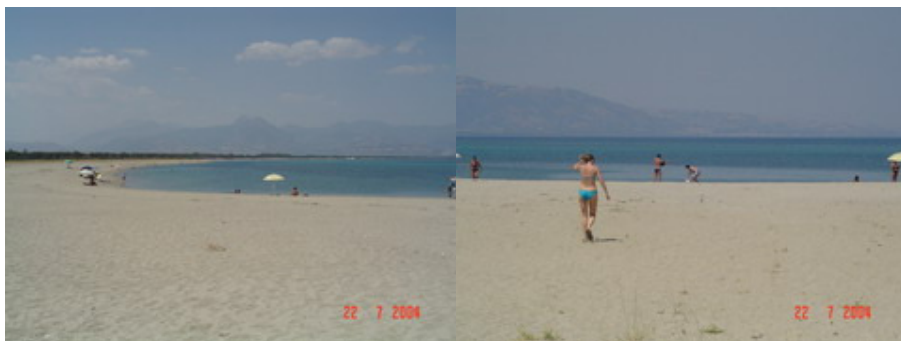
Popoldan nadaljujemo pot mimo mesta Taranto. Veliko industrije, naftne rafinerije, bežimo od tukaj. Kakih 30 km naprej s hitre ceste (106) zavijemo proti obali in zopet poiščemo postajališče iz spiska v Sedejevi prilogi revije Caravaning in sicer Metaponto Lido (40 21 38N, 16 50 06E). Zelo lepo, prijazno osebje, voda, elektrika, tuši, urejena mivkasta plaža, marele, ležalniki, skratka, turizem na višku. Cena 15 € na noč.

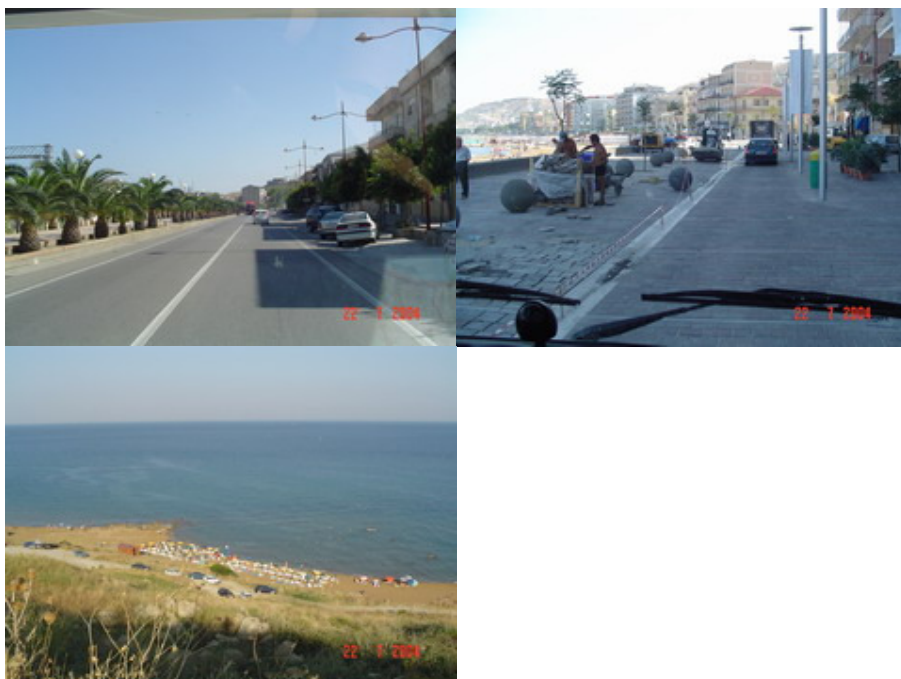
7.dan

(22.07.2004)

Predvideli smo jutranje kopanje na urejeni plaži, vendar je bila plaža takrat, ko se mularija predrami, že polno zasedena in tako gremo raje naprej nekam na mirnejšo plažo. To smo našli blizu mesteca Sibari (39 43 35N, 16 31 14E). Dolga mivkasta plaža in hribi v ozadju te neustavljivo vabijo v čisto morje.

Po osvežitvi nadaljujemo ob obali (E90) skozi mestece Ciro Marina do mesta Crotone.

Predvidevali smo, da je tukaj obala zelo lepa, zato smo zavili na obalne ceste, vendar je bil to račun brez krčmarja. Ceste obupne, visoko nad morjem, plaža iz rjave mivke, ljudje te gledajo kot deveto čudo. Neprijetno, zato smo se samo malo namočili in odšli naprej.

Kamper servis smo našli že v mraku in sicer v mestecu Monasterace Marina (38 26 32N, 16 34 39E).

Prostora ravno za dva kamperja, prva vrsta, plaža 10m proč, tuš, wc, voda, izpust odpadne vode. Zvečer na pivo v bližnji bife.

8.dan

(23.07.2004)

Ker smo prejšnji večer pustili v bifeju 5 € napitnine, se je lastnik kampa odločil, da nam zaračuna samo za en kamper, torej 30 € oz. 15 € na kamper. Pošteno. Izjavi, da Slovencev še ni gostil v svojem kampu. Vseeno smo bili prijetno presenečeni. Gremo dalje na dno škornja. Pokrajina je nekako oranžno gola, dokaj nezanimiva, vseeno poiščemo nekje na najnižji točki celinske Italije prazno mivkasto plažo za osvežitev.

V daljavi se že kažejo obrisi Sicilije. Hura, prvi del poti je uspešno za nami.

Mimo bližnje Sicilije in zelo prometnega morskega kanala med kopnim in otokom pri mestu Reggio di Calabria se brezplačna avtocesta (A3) začne močno vzpenjati, klanca in tunelov kar ni konca. Prijatelja v sprednjem kamperju kar nekako ne morem dohajati, tudi kakšen šlepar gre že mimo. Kaj je sedaj to, ali je s turbino nekaj narobe? Ko se avtocesta prevesi nazdol, začutim tudi 'cukanje' motorja, zato po CB-ju sporočim kolegu, naj zavije na stran. Ko odprem pokrov motorja, zagledava manjši curek nafte iz spodnjega dela filtra za nafto. Pristopijo še ostali potniki in skupaj tuhtamo, kako in kaj. Na avtocesti?! Ne mine par minut, že se za nami ustavi policijski avto. Kriza. Oranžni jopič je na meni v trenutku, policaja še izstopita ne. Kaj pa ostali? Počutim se kot izdajalec. Vendar tako prijaznih policajev še nisem srečal. Takoj sta ponudila pomoč, izvlekla ven knjižico z vsemi servisi v Italiji. Na koncu smo se zmenili, da nas v spremstvu, z utripajočimi lučmi, zapeljeta do najbližjega postajališča. Tudi tam sta počakala, da sva s kolegom odstranila filter, ugotovila počeno gumi tesnilo, ga nadomestila z novim (od plinske jeklenke iz sosednjega kamperja je ravno pravnj) in napako na srečo uspešno sanirala.

Po vsem tem sta se policaja celo ponudila, da nas popeljeta na ustrezni odcep iz avtoceste za obmorsko mesto Tropea. Vseeno smo se jima zahvalili in se sami s polnotekočo nafto odpravili naprej do Rosarna in nato po stranskih gorskih cestah do tako opevane Tropee. Med potjo je še nekaj čudovitih razgledov z višav na dolge plaže daleč spodaj.

Tropea je res nekaj posebnega. Starinsko mesto s hišami visoko na skalah, uličicami z raznorazno 'kramo', ponoči osvetljeno cerkvico na polotoku, ki sega v morje, čudovito mivkasto plažo, čistim morjem. Dostop s kamperjem do plaže in kampa s severne strani mesteca za kolega s 7m dolgim kamperjem kar nekoliko problematičen, saj sta na strmini kar dva huda ovinka, obdana s škarpjo. Vse to se v čisti vodi čez nekaj trenutkov seveda pozabi. Kar nisem mogel verjeti, da je sredi vsega tega tudi primeren in poceni kamp.

Namestili smo se torej v kampu Marina dell'Isola (38 40 47N, 15 53 40E) tik ob plaži. Tla kampa so ravna iz trde mivke, nad kampom je razprostrta ponjava za senco, večinski prebivalci kampa, Italijani, so čudežno mirni. Ostali smo tri dni (73,5 €). Odklop.

9+10.dan

(24+25.07.2004)

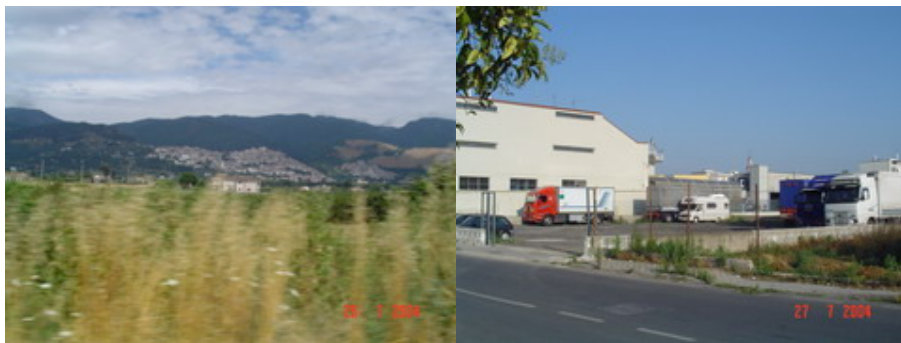
Za 30 € smo najeli dva skuterja in si ogledali še izletno točko Capo Vaticano, visoko nad morjem nekoliko južneje od Tropee. Še malo, pa bi se navadil trobiti.

11.dan

(26.07.2004)

Ker so kolegi dobili obvestilo iz domovine (Gašper, če tole bereš, sram te bilo, da mi tkole prijatle zjagaš sred dopusta domu), da se v firmi, za katero največ delajo, nabirajo kupi zalog in naj zato čimprej pridejo nazaj, smo se odločili še za hiter skupen obisk Pompejev. Mimo slikovitih vasic ob avtocesti (A3) proti Neaplju se zato ustavimo na parkirišču Europarking (40,7469N, 14,5096E) v Pompejih (nočitev 15 €).

Za obisk starinskih ostankov velikega mesta, ki ga je svoje čase zasul pepel iz vulkana Vezuv, si je tudi potrebno vzeti cel dan časa.

Poleg tega zelo priporočam, da si vzamete s seboj pijačo in hrano, kajti notri ni nobenega šanka. Ob našem obisku je bilo na srečo dokaj oblačno, ne predstavljam si hoje med temi kamni v kakšni opoldanski pripeki. Če z dokumenti dokažeš, da si tujec, vstopnine za

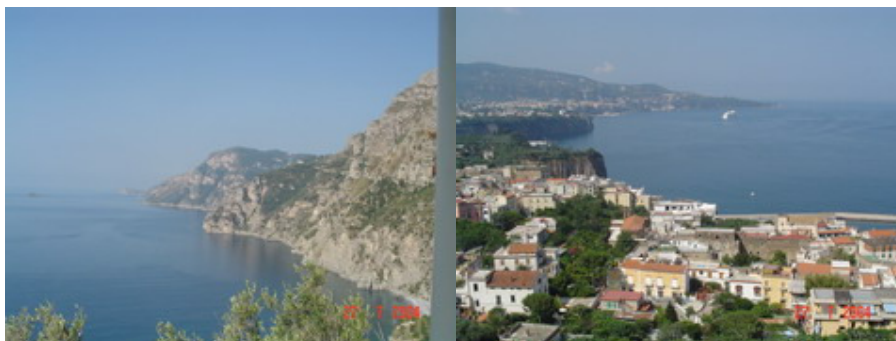
otroke ni, sicer 10 € / osebo. Kolegi odrinejo zvečer proti domu. Žal.

12.dan

(27.07.2004)

Za ta dan smo planirali vožnjo po Amalfijski obali v smeri zahod-vzhod. Uspelo nam je priti mimo Sorenta do Positana. Cesta se obupno zoži, za ovinkom v mestu pa nas lokalni šerif že usmeri nazaj, od koder smo prišli. Cesta naprej mimo Amalfi-ja do Salerno je namreč v našo smer odprta samo od polnoči do sedmih zjutraj. Spominja na hujšo obliko Jadranske magistrale, sami ovinki in škarpe visoko nad morjem, vendar je zelo lepo in se splača pogledati. OK. Obrnemo in se že tretjič vrnemo na plačljivo avtocesto proti Neaplju (1,8 €).

Ogled Neaplja nas ne mika, zato se peljemo samo skozi in kmalu zavijemo spet proti obali. Po obalni cesti nadaljujemo do Lido di Ostia, ki je tik pod Rimom. Vmes je zelo zanimivo področje, imenovano Lido di Sabaudia (41 17N, 13 01E). Tu je cesta speljana po kakšnem 500m širokem ravnem pasu, dolgem dobrih 20 km, kjer so na desni strani jezera, na levi pa nepregledne mivkaste plaže. Ob cesti so v vsej dolžini parkirani jekleni konjički kopalcev, ki do plaže pridejo po urejenih dostopih med drevjem, grmičevjem in vilami premožnejših. Tudi mi si privoščimo osvežitev v morju.

V Lido di Ostia se usmerimo na avtocesto (A91-A12) , ki pelje spodaj mimo Rima. Ker imamo italijanskega morja vrh glave, zavijemo iz avtoceste (1,6 €) na podeželsko cesto proti jezeru Lago di Bracciano. Tu se namestimo v kampu Parco del Lago (42 07 22N, 12 17 03E). Prijeten kamp, trava, drevje, topla voda, urejene sanitarije, restavracija, prijazno osebje. Cena 7 € na osebo in 7,3 € za parcelo, za nas torej skupaj 35,7 €.

13.dan

(28.07.2004)

Zjutraj naredimo plan za naprej. Ti veliki zemljevidi znajo biti zelo nerodni. Vseeno priporočam za potovanja karte z merilom 1:200000 ali še celo z manjšim merilom. Torej, smer je po podeželju mimo jezer Lago di Vico in Lago di Bolsena po Toskani do Siene.

Ob vseh teh jezerih je kar nekaj kampov. Mi smo se ustavili v mestecu Bolsena in se osvežili v topli jezerski vodi. Na vrsti je Toskana. Na človeka naredi lepota narave, ravnokar pokošeni griči oranžne barve z balami sena, raztrošenih po njih, res nepozabljiv vtis.

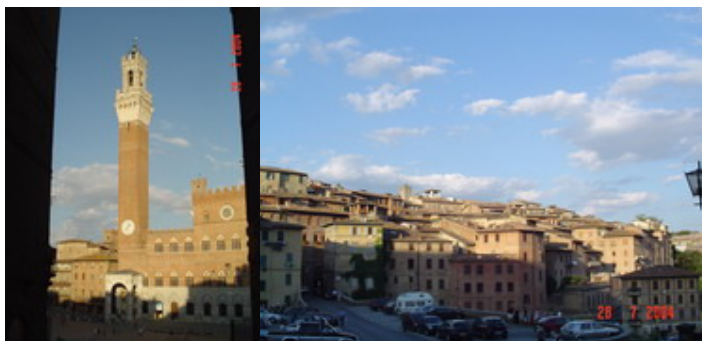

Ceste so odlične, lepo speljane med vsemi temi griči in dolinami. Imamo srečo, na glavni cesti obnavljajo tunel in obvoz nas popelje visoko navzgor skozi

mestece Radicofani (896m) in razgledi po okolici so še bolj impresivni. Sem se bomo še vrnili.

V Sieni poiščemo postajališče za kamperje (43 18 55N, 11 19 00E) pod mestom. Za 10 € lahko prespite med dvema dokaj prometnima cestama, natočite svežo vodo, izpustite odpadno vodo in izpraznite WC kaseto. Če se prav spomnim, je od 22h-08h vstop in izstop brezplačen, ker gre kapo di parkirišče na počitek. V samo mesto se jaz s kamperjem ne bi podajal, tudi drugim tega ne preporečam. Ob postajališču je avtobusna postaja, kjer te lokalci brezplačno lepo pripeljejo v sam center starega dela mesta.

14.dan

(29.7.2004)

Zjutraj v diskontu nedaleč od postajališča nabaviva poceni živež in že sledi napad na Firence. Parkiramo v mestu ob cesti v drevoredu poleg mestnega obzidja in se peš odpravimo na ogled mesta. Kupimo mestno karto, brez tega bi bilo raziskovanje bolj klavarno. Mesto je zgodovinska prestolnica Toskane, zato je v njem zbranih kar nekaj zanimivih starin. Ljubiteljem zgodovine priporočam, da si vzamejo za raziskovanje mesta cel dan. Po povratku je avtodom na srečo nedotaknjen.

Sledi vožnja po avtocesti (A1) mimo Bologne levo do Modene (7,3 €), kjer zavijemo navzdol proti jugu in Maranellu, glavnemu štabu Ferrari-ja. Ogled muzeja (10 € / osebo), testne steze, poznanih fac nismo srečali. Škoda, ker se ne morem malo peljati s tole formulo.

Iz Maranella spet na avtocesto (A22) mimo Mantove in Verone. Izstopimo (4,6 €) v Sommacampagni pri Gardskem jezeru in poiščemo parkirišče za 10 € (45,50514N, 10,73535E) točno nasproti vhoda v starinsko obalno mesto Lazise. Zvečer sprehod po mestu. Zelo lepo. Turizem na višku, naši strokovnjaki za turizem so še daleč zadaj.

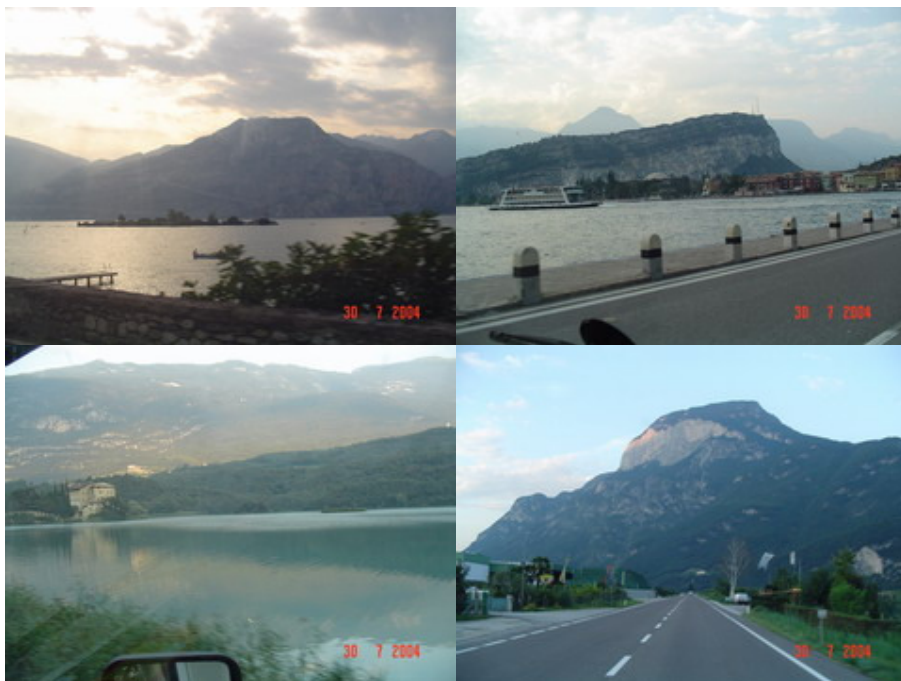
15.dan

(30.7.2004)

Zjutraj ob 10h vstopimo v zabavišni vodni park Caneva, ki se nahaja nekaj kilometrov severno od Gardalanda. Parkirnina 3,5 €, vstopnina 18 € / osebo. Nora zabava. Mulca sta zaskrbljeni mamici izjavila, da je fotr čist not padu. Pa še prav sta imela.

Po drgnjenju po raznih toboganih in zračnicah se ob vzhodni obali Gardskega jezera odpravimo v smeri Dolomitov. Cesta (12) je speljana mimo nepreglednih nasadov trte, 20km pred Bolzanom se povzpemo strmo desno navzgor proti dolini Val di Fiemme.

V Predazzo (1021m) pridemo še pred mrakom in parkiramo na začetku mesta poleg nogometnega stadiona (46 17 58N, 11 35 58E), kjer je že zbranih nekaj avtomobov. Parkirišče je mirno, brezplačno, možno je doliti svežo vodo, zraven je jahalni klub, če koga mika jahanje. Končno spimo v svežem alpskem zraku. V Predazzu je postajališče tudi pri skakalnicah in eden še nekoliko naprej ob cesti proti Dolomitom.

16.dan

(31.7.2004)

Napad na Dolomite oz. njihove prelaze. Prvič smo tukaj in takoj ugotovimo, da ne zadnjič. Gorski svet je vseeno zakon. Takih lepot na morju enostavno ni.

Pot nas vodi skozi Canazei (1465m), nato navzgor po ne preveč strmi ovinkasti cesti in kmalu parkiramo in zajtrkujemo na Passo Pordoi, 2239m visokem prelazu.

Nadaljujemo navzdol po ovinkih levo-desno-levo-desno, tudi brez servovolana ni težav. Okolje je tipično alpsko, turizem cveti, vozimo se visoko nad dolinami. Kmalu je pred nami nov prelaz, tokrat Passo di Falzarego (2105m).

Kar naenkrat med množico znakov tudi znak za omejitev višine 3,2m. Madona, koliko je že naš kufer visoko. Pa antena za CB. Gremo meriti. 3,1m. OK, gremo dalje. Pa ni panike, 20 metrski tunelček je na sredini visok 5m, samo na straneh je nižji. Spet v dolino skozi Cortino d'Ampezzo (1237m) in desno navzdol mimo jezera Lago di Pieve de Cadore.

Cesta pelje še čez en manjši prelaz Passo di Mauria (1298m), po gozdu je speljana dokaj ovinkasta cesta (52), ki preide v dolgočasno vožnjo proti Tolmezzu.

Ob avtocesti Udine-Trbiž se po hitri cesti (E55) kmalu prikaže napis Tarvisio, nato znak SLO in že smo na našem ozemlju. Tako razrite ceste, kot je mimo Rateč, ni bilo po vsej Italiji. Bravo, naši. Čudovita dobrodošlica za tuje turiste.

Povzetek:

- Priloga revije Caravaning s postajališči je prišla zelo prav, škoda, ker ni koordinat
- CB-postaja je med potovanji več kamperjev odlična oz. nepogrešljiva zadeva
- Toskana naredila največji vtis, sledijo Dolomiti, Tropea, peta škornja ..
- Spali smo vedno pri na stežaj odprtih oknih
- Peljite mulce na omenjena zabavišča in vodni park
- Žene peljite v Tropeo, Sieno, Firenze, sami si medtem kupite in spijte karton piva
- Toliko skuterjev, kot sem jih videl, v Sloveniji ne bo prodanih še 1000 let
- Za Amalfijsko obalo doma ojačajte mišice rok
- Muzej Ferrari je zelo drag, obiščejo naj ga samo resnični ljubitelji F1 oz. Ferrarija
- Kaj prida se z Italijanom ne zmeniš, če ne znaš italijansko
- Ljudje izredno prijazni, vozniki trobijo iz previdnosti
- Tujih kamperjev je bilo malo, večina je italijanskih, slovenskega nismo srečali

Prevoženo	:	4200	km
Povprečna poraba : 9,7 L / 100 km			

Nafta	:	380	€
Cestnine	:	43,6	€
Postajališča	:	71,5	€
Kampi	:	124,2	€
Vstopnine :	144,8 €		

Skupaj : cca 765 €

Naša pot (Autoroute 2004) - za tiste, ki AR nimate je [tule slika](#).

RoSa